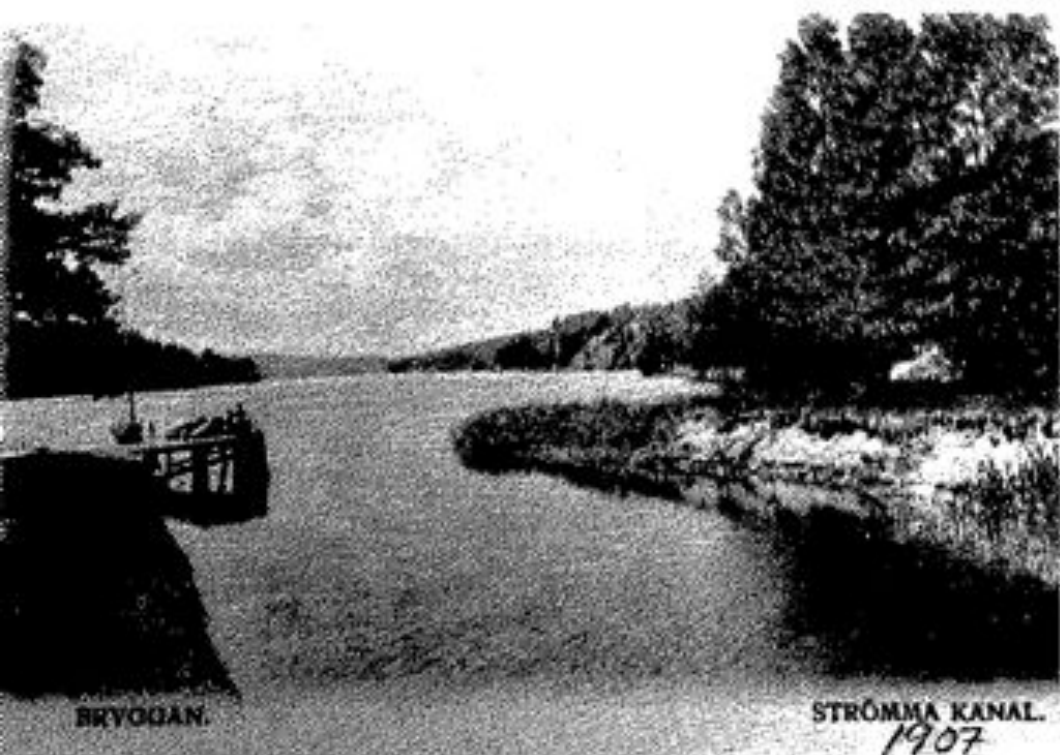

Maj 1996/61

BRYGGAN.

STRÖMMA KANAL.

1907

STYRELSE OCH FUNKTIONÄRER

Arne Rådberg, Ripvägen 17	ordf.	571 401 80
Lars Hedrén, Grenvägen 1	v.ordf.	571 406 28
Olle Ohlsson, Måsvägen 27	kassör	571 400 33
Carina Sundström, Aborrst. 14	sekr.	571 404 39
Monica Ohlsson, Lärkstigen 10	ledamot	571 405 67
Sigvard Lönnqvist, Fågelbrov. 2	hedersl.	571 401 45
Annika Lillienwall	suppl.	571 405 21
Karin Wellstadius	.-.	571 411 41
Maria Ohlsson	.-.	571 547 86
Patrik Palm	.-.	571 415 76
Kerstin Sjö Dahl	.-.	
Hasse Lindström	revisor	571 40552
Rolf Rådberg	.-.	571 407 61
Evert Wikholm	suppl.	
Edgar Pettersson	valberedn.	571 412 74
Totten Lillienwall	.-.	571 405 21

**Medlemsavgift för vuxna 75:-/år
barn och ungdom under 15 år 10:-**

**Postgiro 98 57 43 - 4
Strömme Hembygdsförening**

Författarna är själva ansvariga för sina artiklar.
Plocka gärna material i tidningen, men var snäll ange källan.

Redaktör för tidningen är Britt-Marie Ohlsson tel. 571 400 33

Ordföranden har ordet.

Hej!

Våren har satt i gång och Valborg firades med en fin brasa på Kanaltomten, och jag vill rikta ett stort tack till Fotbollslaget för en riktigt trevlig kväll.

Årsmötet avlöpte som vanligt med jättegod mat efteråt. Ett stort tack till dom som ordnade detta.

Vad har hänt med Strömmabron sen sist ?

Brobygget har för närvarande lagts på is på grund av att kostnaderna för Dennispaketet inte har varit klara.

Konsulter håller på att ordna upphandlingen av brobygget, som nog inte kommer igång detta år. Så fort vi får veta något viktigt om bron så meddelar vi oss.

Arne Rådberg

Verksamhetsberättelse 1995

Styrelsen har bestått av:

Ordf. Arne Rådberg
 V.ordf. Lasse Hedrén
 Kassör Olle Ohlsson
 Sekr. Kerstin Sjö Dahl
 Ledamot Monica Ohlsson
 Hedersledamot Sigvard Lönnqvist

Suppleanter: Annika Lillienwall, Karin Wellstadius,
 Maria Ohlsson och Patrik Palm.

Revisorer: Hasse Lindström och Rolf Rådberg.
 Suppleant: Ewert Wikholm.

Valberedning: Edgar Pettersson och Totten Lillienwall.

Redaktör: Britt-Marie Ohlsson

Museigrupp: Britt-Marie Ohlsson och Monica Ohlsson.
 Dokumentation: Britt-Marie Ohlsson, Monica Ohlsson och
 Karin Wellstadius.

Pusselgrupp: Sofia Ohlsson och Carina Sundström m.fl.

Valborgskommittén: Fotbollslaget.

Strömmadagskommittén: Monica Ohlsson och Annika Lillienwall.

Julmarknads -"- Britt-Marie Ohlsson och Sofia Ohlsson.

Kommittéerna har även haft hjälp av andra medlemmar i föreningen.

Föreningen är representerad i Värmdö Hembygdsråd.

Föreningen har utöver löpande erforderliga samråd under året haft 9 st
 protokollförda möten.

Tidskrift nr 59 och 60 har givits ut under året.

Aktiviteter

30/4	Valborgsfirande
25/6	Strömma dagen
30/7	Skärgårdsmarknad Ingarö
12/8	Marknad Strömma Handel
11/11	Filmvisning
21/11	Bildvisning av Birgit Lindberg om Södermälarsstrand.
9/12	Julmarknad Stockstugan
16/12	-*- Strömma Handel

Under våren och hösten har tisdagar varit arbetskvällar i museet.

Dokumentation av våra museiföremål, samt ett flertal studiecirkel har pågått varje vecka under året.

Samlingslokalen har varit flitigt uthyrd till vägföreningar, båtklubbar m.m.

Det har varit "Öppet Hus" i Stockstugan tisdagkvällar, med bl.a. en del temakvällar.

Arbetsdag på Hembygdstomen och i Stockstugan har hållits vid två tillfällen.

Föreningen har haft 2 st ALU - anställda under verksamhetsåret.

Styrelsen framför sitt varma tack till alla som genom personligt arbete, gåvor eller på annat sätt stött föreningen under arbetsåret.

Arne RådbergLasse Hedrén

Olle Ohlsson Kerstin Sjö Dahl

Monica Ohlsson

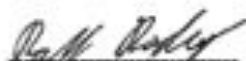
STRÖMMA HEMBYGDSFÖRENING

ÅRSBOKSLUT PER 1995 - 12 - 31

RESULTATRÄKNING

Rörelsens intäkter	
Medlemsavgifter	21.610:-
Anslag	5.000:-
Gåvor	1.392:50
Försäljning hantverk	15.451:-
-:- dräktmaterial	1.516:-
Uthyrning lokal	4.050:-
S:a intäkter	<u>49.019:50</u>
Rörelsens kostnader	
Material till hantverk	- 4.147:50
Föreningsaktiviteter	- 3.350:90
Inköpt dräktmaterial	- 1.313:50
Hembygdsforskning	- 230:-
S:a materialkostnader	- <u>9.041:90</u>
Lokalkostnader Stockstugan	- 1.470:-
Elkostnader -:-	- 11.060:-
-:- Kanaltomten	- 1.801:-
S:a lokalkostnader	- <u>14.331:-</u>
Kontoresmaterial	- 610:-
Tryckning tidskrift	- 10.210:-
Telefon	- 1.751:-
Porto	- 1.661:-
Försäkringar	- 881:-
Föreningsavgifter	- 4.226:-
Övriga kostnader	- 1.040:-
S:a övriga kostnader	- <u>20.379:-</u>
S:a kostnader	- 43.751:90
Räntesintäkter	- 5.471:96
ÅRETS RESULTAT	10.739:56

Resultaträkningen är granskad och godkänd

Hans Lindström
RevisorRolf Rådberg
Revisor

STRÖMMA HEMBYGDSFÖRENING
 ÅRSBOKSLUT PER 1995 - 12 - 31

BALANSRÄKNING

Tillgångar

Kassa	1.988,60
Postgiro	674,61
Bank	97.770,00
S:a kassa/bank	100.433,21
Lager	2.073,50
<u>SUMMA TILLGÅNGAR</u>	<u>102.506,71</u>

Skulder

Ungdomsfond	-6.000,00
Hembygdsfond	-53.000,00
Flyktingfond	-4.123,23
Forskningsfond	-10.000,00
Eget kapital	-18.643,92
Årets vinst	-10.739,56
<u>SUMMA SKULDER</u>	<u>102.506,71</u>

Balansräkningen är granskad och godkänd

 Hans Lindström
 Revisor

 Rolf Rådberg
 Revisor

Protokoll fört vid Strömma Hembyggsförenings årsmöte
fredagen den 29 mars 1996

1. Ordföranden Arne Rådberg hälsade alla välkomna och förklarade mötet öppnat.
2. Till mötesordförande valdes Arne och som sekreterare Kerstin.
3. På frågan om mötet blivit stadgeenligt utlyst blev svaret ja.
4. Till att justera dagens protokoll valdes Lasse Öhman och Tommy Hedlund.
5. Verksamhetsberättelsen lästes upp - godkändes och lades till handlingarna.
6. Revisionsberättelsen lästes upp där revisorerna tillstyrkte ansvarsfrihet för styrelsen under det gångna året.
7. På frågan om mötet gav styrelsen ansvarsfrihet, blev svaret ja.
8. Till ordförande valdes Arne Rådberg
till styrelsen valdes Monica Ohlsson på 1 år
och Carina Sundström, Lasse Hedrén på 2 år.
Som suppleant valdes Kerstin Sjödahl på 2 år
Övriga omval.
9. Till revisorer valdes: Rolf Rådberg och Hans Lindström.
Suppleant Evert Wikholm
10. Valberedningen omvaldes. Edgar Pettersson och Totten Lillienwall.
11. Festkommitte'
Valborg Fotbollslaget
Strömmadagen Monika o Britt-Mari
Julmarknad Annika, Britt-Mari, Monika
12. Årsavgift för 1997. Oförändrad. 75 kr för vuxen och 10 kr för ungdom.

13. Övriga frågor.

Strömmabron, Arne hade kontaktat Vägverket som meddelade att det är byggstopp. D v a det kommer inte att hända något under 1996.

Uthus. Olle redogjorde för tankarna att bygga ett magasin på ca 50 m². Mötet gav styrelsen uppdrag att gå vidare med ärendet.

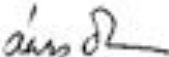
Flyktingfonden. Britt-Mari redogjorde för varför fonden uppkommit. Mötet beslutade att upplösa fonden och lägga den till Hembygdsfonden.

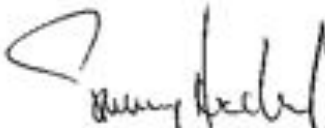
14. Mötet avslutades och vi åt en god middag och umgicks.

Vid protokollet:

Kerstin Sjö Dahl

Justeras:

Lasse Öhman

Tommy Hedlund

Rapport från ett välbesökt årsmöte.

Årsmötet hölls den 29 mars. 32 personer hade hörsammat kallelsen. Dom flesta stannade också kvar för att intaga den erbjudna supén efter mötet.

Mötesförhandlingarna klarades av i enlighet med vad stadgarna föreskriver och utan några sensationella beslut. Här kan ändå nämnas att årsmötet beslutade att tidigare påtalat uthus-bygge skall fullföljas.

Vi som hade anmält oss för att stanna efter mötet och äta, blev verkligen imponerade av vad Monica och Annika hade förberett.

Meny:

Förrätt, paté med grönt
 Varmrätt, Fiskgryta á la Lasse L. (Strömma Handel)
 Ostbricka med påron
 Kaffe med arraxsboll

Till detta serverades vin, öl och läsk. Allt detta kostade 100:-, en mycket prisvärd tillställning. (I detta sammanhang vill jag klargöra att inga kostnader drabbade föreningen. Ett lotteri gjorde att tillställningen gick med vinst).

Vid sådana här tillfällen träffas människor från orten, och har vad jag kan förstå mycket att prata om. Vi bröt inte upp förrän vid 24-tiden.

Ett stort tack till Monica och Annika för deras storartade insats.

Olle

TACK

till Strömma Handel, Domus, Erik Eriksson, Alice Tannsjö och Hjärdis Dahlström för skänkta saker till lotteri och försäljning på julmarknaden.

TACK Carina Sundström och Sofia Ohlsson för allt arbete ni lagt ner på målning m.m. inför julmarknaden.

TACK Per-Erik Carlqvist för att Du bakade lussekatter och limpor till försäljningen på marknaden.

TACK alla ni andra som på olika sätt ställt upp och jobbat för att få in pengar till vår förening.

Den trasiga spisen i Stockstugan är nu ett minne blott.
Per Mellin grejade fram en nygammal spis. Tack Per.

Tack Tore och Anna Boström för böckerna som förening fått.

Föreningen har fått låna ett album med gamla foton av Kerstin Nilsson, barnbarn till fröken Engström i Fågelbro skola. En del foton är av fröken Engström som mycket ung och en del är från Fågelbro skola. Tack Kerstin.

En del gamla vykort från Strömma har föreningen fått låna av Melitta Wellner, som fann korten vid en bouppteckning efter en gammal släkting som bott vid Strömma som ung.
Tack Melitta.

Samtliga foton som är av intresse för hembygdsföreningen är nu reprofotograferade av undertecknad.

Britt-Marie

VÄRMDÖDRÄKTEN

Är Du intresserad av att sy "Värmdödräkten".

Ring Britt-Marie på tel. 571 400 33 så får Du mera information om priser m.m.

Vi har återigen låtit väva upp tyg till livkjolen.

Vi har också beställt tyg till förklädet, som trycks efter det gamla mönstret.

Tyg till halskläde har vi också hemma. Det vi inte har hemma kan vi snabbt beställa hem från Länshemslöjden.

Vi syr Värmdödräkten i studiecirkel tillsammans med Studieförbundet Vuxenskolan.

Britt-Marie

På nästa sida ser vi Alice Tannsjö och Gudrun Gröndahl i sina vackra "Värmdödräkter", som dom själva sytt.

Första droskbilen på Värmdö.

Bilen på bilden är en fransk Darraco och lär vara Värmdös första droskbil. Den inregistrerades den 16 augusti 1916 och ägare var Sven Pettersson och Karl Karlsson, vilka drev Gustavsbergs skjutsstation.

Orsaken till anskaffande av bil, var svårigheten att få tag i foder till hästarna.

Männen på bilden är från vänster: Evert Pettersson, född den 21 febr. 1890 på Normäs Gård. Chauffören Karl Karlsson, född den 4 aug. 1889 på Nyvarp. Sven Pettersson, född på Normäs Gård. Ernst Jansson, har jag inga uppgifter om. Hästen Tyra, kommer från Kulan och var en snabbspringare.

Tage Rotbring

VAD DÅ ALLTSÅ ? !

Man har hört att båtregistret ska komma tillbaka. Storebror tänker stirra oss i nacken igen. Säkerheten skulle bli bättre på sjön. På vilket sätt då, då ?

Förra gången båtarna registrerades, hade myndigheterna tänkt och tänkt var nummerskyltarna skulle placeras. De kom fram till att det skulle bli bäst på långsidan av skrov eller överbyggnad. På så sätt kan man inte se vem som kör över en, och när det väl är gjort kan densamma smita helt riskfritt. Ingen såg numret vare sig fram- eller bakifrån. Brottslingen är som vanligt väl skyddad. Skyltar ska naturligtvis sitta väl synliga för och akter ut. Då ser man vem som kommer och vem som avlägsnar sig, precis som i landsvägstrafiken. I stället för denna dyrbara inrättning som måste vara för ett båtregister, (det sades vid dess tillkomst att det kostade 13 milj.) skulle det vara mer på sin plats att skaffa en eller ett par räddningskryssare till. (Carl Bildts idé). Alltså ge pengarna till S.S.R.S. i stället. Att lägga ned Stockholms Radio och sedan leda räddningsarbeten i Stockholms invecklade skärgård från en central i Göteborg, är nog en sak som endast byråkrater kan klara. S.S.R.S. skickliga personal ställde sig mer tvivlande.

En annan sak som minskar säkerheten i skärgården är frånvaron av bofasta. Skärgårdsbefolkningen har ju sakta men säkert utrotats genom att förutsättningarna för dess existens obönhörligt försämrats. Samtidigt har myndigheterna hela tiden tutat i våra öron att allt ska göras för att vi ska ha en levande skärgård.

För flera år sedan hörde jag en historia om en svensk politiker som besökt Åland och Finland. Där såg han att det fanns levande skärgårdar, varpå han frågade deras politiker

hur dom bar sig åt. " Vi tittar på hur Ni gör i Sverige, sen gör vi tvärt om", påstods de ha sagt.

En direkt avrättning kändes det som när taxeringsvärderna höjdes så drastiskt, och det fanns en otäck underton om att det bara var början. D.v.s. för den drabbade befolkningen uppfattades det väl mera som slutet. Om man tänker på gamla människor som råkar bo nära sjön och har en generöst tilltagen pension, 3-4 tusen i månaden, samt hjärbesvär eller dåliga nerver så vet man aldrig hur det vecklar ut sig. Att utnämna fiskare och hantverkare till mångmiljonärer på grund av läget som fastigheten har, bara för att mäklare har lyckats trissa upp priserna, är ett brott mot innevärnarna. Ingen-ting annat. Som jag ser det är en bostad ingenting annat än just en bostad och skall bedömas som en sådan och inte som något begärligt objekt. Det har andra gjort den till, och de som bor där äro oskyldiga. Som det nu är kan ingen vanlig människa köpa eller ens behålla en fastighet som ligger bra till.

Nutida lekmän brukar gärna vilja framställa den gamla skärgårdsbefolkningen som ett försupet och försoffat B-lag. Men jag skulle vilja se någon av dem utföra en arbetsvecka som den gamla stammen gjorde det och med samma enkla hjälp-medel.

En kultur är borta . Någon "Lärd" person sa en gång: "Förr var skärgården bara gråa stenar och dumt folk, nu är den vårt semesterparadis".

Risken är att även Lappland kan vara i farozonen. En kåta eller ett pörte kan ligga så till att utsikten är fantastisk. När Lappen av den anledningen blivit mångmiljonär så måste

han avvika. Åtminstone om han är fattigslapp.
 Kanske kommer någon "lård" person att säga: "Förr var Lappland bara gråa renar och dumt folk, nu är det vårt semesterparadis". Då sitter lappen i socialens soppkök och renhjorden och kåtan har gått till skatt.

I Stalins Sovjet gjordes utrensningar och folkomflyttningar handgripligen. I Sverige kan samma sak göras med skatten som styrmedel. Samtidigt som våra politiker höjer våra skatter och sänker våra pensioner, så höjer de sina egna löner, arvoden, pensioner och traktamenten. Och så säger dom: " Alla måste vara med och dra sitt strå till stacken". Pensionärsorganisationernas tystnad är också värd ett frågetecken. Finns det inga som talar för dom eller är dom köpta eller tystade?.

Sverige är fantastiskt, men bara ibland och för somliga.

För en tid sedan skrev jag ett brev till statsministern och frågade vad dom hade tänkt sig i fråga om taxeringen, och han sade att man skulle " se över saken ". Om med detta menas att dom tänkt ha överseende med det dom gjort vet jag inte, men det kan hända. Alltnog, nu kommer min vision om vilka som kommer att inneha de bästa bitarna av vår fortfarande så vackra skär-gård. Det skulle vara statsråd, kommunalpampar, fack-pampar, fallskärmshoppare, invändiga bankrånare, utvän-diga bankrånare samt sol och vårare och diverse bedragare av olika slag.

Härmed ber jag Gud bevara skärgården samt större delen av Östra Svealand. Om detta inte skulle hjälpa, får man kanske höra efter med honom som bor en trappa ner. "Entreprenör på franska", som Åke Söderblom sa.

Erik E.

Täppan, ett torp på Fågelbro.

Täppan, eller Notgisttäppan, som det hette längre tillbaka i tiden. Namnet tyder på att där säkerligen bodde fiskare. Man gistade eller torkade noten.

Hur gammalt är då Täppan?

På 1700-talskartan finns inte något torp utsatt där Täppan ligger. I kyrkböckerna nämns Täppan första gången 1829. Ja, vad ska man tro. Här finns delade meningar.

I vilket fall som helst, den förste torparen enligt kyrkböckerna hette Anders Gustaf Sjöblom och var född 1796. Han var änking och kom från Norrvik 1829 tillsammans med två söner och två döttrar.

Nästa torpare kom från Bullandö 1833. Han hette Matts Lundström. Hustrun hette Anna Lovisa Sjöberg. Båda var födda 1810. Dom flyttade tillbaka till Bullandö 1834.

Drängen Per Ersson från Ingarö flyttade in 1835 tillsammans med hustrun Sophia Återvall och sonen Carl. Dom blev kvar i torpet till 1837, då dom flyttade till Stensedet.

Nästa torpare behövde inte flytta så långt. Han kom från Didriksdal och hette Nils Persson Söderberg. Hustrun Hedvig Gustava Sundgren och barnen Vendla och Carl Johan följde med. Dom fanns kvar i torpet 1844 och sannolikt några år till.

Fram till 1854 bor nu en statdräng vid namn Johan Erik Ekman i Täppan. Han arbetar på Fågelbro. Hustrun Maria Sophia Andersdotter avlider 1855, och Johan Erik flyttar igen med sin son Carl Erik som är sex år.

Det måste ha varit ganska trångt i torpet vid den här tiden. 1854 och några år framåt bodde där tydligen två familjer.

Torparen Carl Pettersson kom tillbaka. Han bodde där som barn 1835. Han har nu båda föräldrarna med sig. Hans far Per Ersson avlider 1857 och modern Sophia Återvall avlider 1860. Samma år avlider också Carl själv i frossan.

1856 bor också drängen Olof Jansson Edman i torpet. Även hustrun Inga Kajsa Carlsdotter och barnen Anna Kajsa och Tilda Carolina finns med.

1858 finns ytterligare en inneboende, nämligen statdrängen Wahlstedt vid Fågelbro.

Mellan 1866 och 1875 bor torparen Carl Eric Ericsson i Tappan tillsammans med hustrun Johanna Sjögren som kommer från Norberg samt fyra barn. Emma Vilhelmina, Erica Catharina, Carl August Leonard samt Gustaf Ferdinand. 1 febr. 1875 avlider hustrun i lunginflammation.

Om man ska tro kyrkböckerna, måste det ha varit otroligt trångt i torpet under åren 1871-75. Även följande personer tycks ha bott här till och från.

Pigan Ulrica Charlotta Andersson, Arbetaren Johan Ludvig Bergström, hustrun Maria Sophia Dahlin, Johan Örtendal, Pigan Maria Sophia Larsson

Barnen Johan August Valdemar och Maria Charlotta Fattighjon Gustafa Mellholm f. Schmidt.

-"- Carl Johan Nilsson

Barnhusbarnet nr. 5236 Edith Olivia född 1875 i Nicolai församling tog säkert inte så stor plats.

1876, ny torpare igen. Lars From från Brännkyrka flyttar in med hustru Brita Stina Pettersdotter och fyra barn. Carl Fredrik, Ida Olivia, Vilhelmina Albertina samt August Theodor. Dom båda sista födda i församlingen.

1877, dags för ny torpare igen. Johan Petter Rosell med hustru Anna Grundin och tvillingarna Carl Anton och Gustaf Emil flyttar in. Dom kommer från Malma Kvarn, där Johan Petter arbetat som mjölnare i elva år. 1878 flyttar dom vidare till Hemmesta.

Nästa torpare är inte bara torpare, han är också skomakare. Olof Gustaf Olsson född 1846 i Gillberga, kommer närmast från Eriksberg under Hemmesta 1879. Han gifte sig 1872 med

Anna Maria Lindberg, född 1849 i församlingen.

Barnen blev många.

Hulda Maria, Gustaf Ernfrid, Ebba Olivia, Hilma Elvira, Ernst Osvald, Sigrid Victoria, Bertha Axelina, Carl Otto, Ester Sophia samt ett fosterbarn Emilia Augusta.

Mellan 1881 och 1887 var tydligen Tällpan bebodd av två familjer enligt kyrkböckerna. Det var skräddare Carl August Örtengren med hustru Christina Persdotter. 1885 fick dom en son, August Gerhard. Två år senare flyttade dom till Klubben vid Östra Älvsala.

Därefter blev familjen Olsson ensam "herrar på Tällpan", fram till den 10 september 1922 då Olof Gustaf avled. Han hade då varit skomakare på Fågelbro i 43 år. Tänk så många skor han måste ha halvslut under den tiden.

Anna Maria fick då flytta från Tällpan, men fick stanna på Fågelbro till sin död 1931.

På övre bilden skomakare Olsson med hustru Anna Maria och svägerska. Svägerskan, som sitter längst till vänster på bilden hette Augusta Sophia och var gift med båtsman Fagerdal i Älvsby Båtsmanstorp.

Bilden till vänster Anna Maria Olsson.

Täppan på skomakare Olssons tid.

Elvira Andersson, dotter till Olsson och gift med "Kusk Anders".
Till höger deras dotter Minnie.

Byggnadssnickare Johan Edvard Sjögren från Djurö blev nästa torpare i Täppan. Han stannade till 1929, då han med hustrun Hendrika Vilhelmina och flera barn flyttade till Maria församling i Stockholm.

1930 flyttade Skogvaktare Lenells änka Maria Emilia in i torpet. Hon hade tidigare bott i Sjöskvalpet, som då var skogvaktarbostad, men fick efter makens död flytta till Täppan. Efter två år flyttade hon in på övervåningen i Rättarbostaden på Fågelbro.

Så här långt har jag kunnat följa Täppan i kyrkböckerna. Nu började sommargästerna flytta in i torpet, som sedan fick byta ägare ett flertal gånger under åren.

Täppan efter första tillbyggnaden.

Nuvarande ägaren till Tåppan är Nils-Emil Ahlin.
Bilden är tagen sommaren 1995.

Vad hade den första torparen med sig på flyttlässet då han flyttade in i Täppan? Ja, inte var det mycket. Hans hustru dog ju året innan, och i bouppteckningen kan man se att där inte fanns något överflöd.

År 1828 den 22 september för Rätades Laga Bouppteckning efter bondesonnen vid Norvik Anders Gustaf Sjöbloms aflidna maka Chatarina Elisabet Hedlund född 1785 som efter Lemnade Sig 4 minderåriga Barn.

Johanna Ulrika föd den 13 juli 1818. Sopiha Charlotta föd den 1 maj 1822. Gustaf Wilhelm föd den 11 maj 1823.

Johan Fredrik föd den 21 september 1826.

Boet uppgafs af änkemannen Anders Gustaf Sjöblom som mäd Ed kan bestyrkas om så påfodras.

Förutom hustruns kläder, fanns 1 par örhängen och 2 finger Ringar av guld samt 2 matskedar av silver.

Övriga husgeråd och möbler.

1 Caffé Canna med lock, 1 st Wägg Ur, 1 Drag Kista,
1 Skänck, 1 Bord, 1 Pulpet, 1 Kista, 1 Utdrags Säng,
1 Soffa, 1 Skrin och 3 stolar. 1 bordsduk, 2 sevetter,
2 par lakan samt 3 lintyg. 1 fjäderbolster och en kudde,
1 bolstervar och 2 kuddvar samt 2 sängtäcken. 2 grytor,
2 fotpannor, 2 stekpannor, 1 strykjärn, 1 rivjärn samt ett
brödmått, 1 eldgaffel, 1 eldtång, 2 stenfat och 2 tallrikar.
1 par vävstolar med tillbehör, en spinnrock, 1 låda, 1
mindre spegel samt 2 taflor, 6 böcker, 2 yxor, 2 sågar
2 huggjärn, 2 ämbar, 2 träflaskor, 1 halffat, 1 helankare.
Allt detta inkl. hustruns kläder, värderades till 81 Rd.
Begravningskostnaden 35 Rd, en skuld på 12 Rd samt
bouppteckningskostnad på 1Rd. Återstod 33 Rd.
Detta var allt som den första torparen hade med sig då
han flyttade in i Täppan.

Britt-Marie

Strömma HBK 1995 - 1996

Här kommer en liten sammanfattning av Strömma HBK:s idrottande under 1995. Man skulle kunna säga att det började i dur och slutade i moll. Efter Strömmas första år i Hockey Bockeyserien började fotbollssäsongen den 3 maj på Enskede idrottsplats. Redan i första matchen slog vi målrekord. Vi skyfflade in hela 16 mål på CSN och släppte inte in ett enda mål i egen kasse, resultatet 16-0. Vi fortsatte under våren i nästan lika fin stil. HBK vann till slut fyra matcher, spelade en oavgjord och förlorade bara tre. Tyvärr räckte det inte riktigt för avancemang men vi slutade på en hedersam tredje plats.

Hösten var dock inte lika rolig, på höstsäsongen spelades gruppspelen i cupen, där vi förra året gick till semifinal. Av 5 matcher förlorade vi 3 och spelade oavgjort i en. Den sista matchen skulle ha spelats under strejken men blev flyttad till våren. I den matchen blev vi tvungna att lämna Walk Over. Vi slutade alltså sist i gruppen på endast en poäng.

Strömmas andra HockeyBockeysäsong började i december. Vi hamnade i en annan serie eftersom vi inte längre var nykomlingar. Trots att vi blivit mycket bättre både individuellt och som lag så gick det inte så bra. På åtta matcher fick vi till slut bara två oavgjorda och vann en på Walk Over. Men till nästa säsong ska det bli bättring. Hela den här vintern har vi tränat på Gubbängens IP nästan varje söndag.

Under 1996 blir det tyvärr ingen Mixfotboll pga dåligt intresse från tjejsidan. Killarna ångar dock på.

Vi spelade nyligen träningsmatch på Värmdövännen mot Värmdös veteranlag. Trots att vi aldrig spelat elvamanna lyckades vi spöa gubbarna med 3 - 2 i en jämn och någorlunda välspelad match. Troligen var det kondisen som avgjorde för Strömma var tämligen utspelade i första halvlek men tog över mer och mer. Tompa Hedlund var ju en jätte i målet och gjorde många fina räddningar.

Den första seriematchen gick också bra. Vi spelade på Lilla Essingens bollplan och vann med 5 - 3, trots att en kille bröt två revben och vi inte hade några avbytare. Några av oss hade nämligen valt att åka till Karlstad och titta på Hammarbys premiärmatch mot Hertzöga i ettan men det gick ju bra ändå.

Idrottsreporter: Pär Hedlund

Hört på Strömma

I Midnattsloppet den 3 augusti kl. 22.00, startar Tommy och Conny Hedlund samt (Mysan).

Tommy och Conny representerar Strömma Hembygdsförening i det här loppet.

Starten går från Hornsgatan och målet är vid Tanto.

Har Du möjlighet så var med och heja fram dom här hurtbullarna. Enligt hörsågen är hela Söder på fötterna den här förnatten då Midnattsloppet går av stapeln.

En fest för alla.

Olle

"STRÖMMATIDER".

Jag, Patrik Palm, vill nu berätta lite om hur jag upplevt Strömman tillsammans med mina kamrater under några av de 25 år jag bott här. Jag börjar med Strömman Handel. Så långt tillbaka som jag kan minnas så var det Sten Sandell som ägde affären, som då var en Favörbutik.

Till Strömman gick man ofta för att köpa Bugg (tuggummi). Fem stycken för en krona. Jag minns så väl den dag då jag lade fram fem bugg tillsammans med en krona på disken och expediten sa att det inte räckte. Men klok som jag var försökte jag förklara att jag alltid betalat en krona för fem bugg, så där hade han fel. Det tog lång tid för mig att komma över och förstå det där.

Under en tid, åren innan alla kamrater skaffat bil, blev Strömman en träffpunkt för det beryktade "Strömmagänget". Man kallade oss så, då det alltid var samma personer som träffades. Under en period kunde man gå ner till Strömman när man ville. Det fanns alltid någon där som man kände. Nu har det återigen blivit en träffpunkt, tack vare Kanalbaren.

På sommaren förstås. Då träffas man, snackar lite, äter glass och planerar inför kvällen. Det kan bli video hemma hos någon, pratstund hemma hos någon annan eller grillfest på lämpligt ställe.

Strömman Kanal-båten var och är fortfarande ett trevligt inslag i Strömman. På utfärden till Sandhamn, ser man båten komma närmare och närmare för att sedan fylla hela kanalen. Man hör hur det pinglar när bron går upp och sedan sänks igen då båten passerat och då kan dom ringlande bilköerna åter börja röra på sig. Vi ungdomar satt då vid kanalkanten och vinkade till dom passerande båtarna. Numera vinkar man från Kanalbaren.

Fågelbro, det var ett kusligt ställe. Där låg gamla skumma hus, några rasfärdiga, andra med svarta torn. Där fanns också ett skrotupplag med gamla bilar samt ett rangligt utkikstorn.

Övertygelsen var stark, i det här området fanns spöken. Hit var det ingen som vågade gå då det blivit mörkt. En kamrat och jag slog vad om ven som skulle våga gå dit på natten. Jag gick aldrig dit. Jag vet inte hur min kamrat gjorde. På dagtid var det rena äventyret att vara där. Man tyckte sig vara klädd i svärd och mantel, och om man tog sig ända bort till Vindbron, var äventyret på sin spets. Vem vågade gå över den rasfärdiga bron. Dom flesta gick nog över i alla fall, övertygade om att bron skulle rasa när som helst. Jag hade flera bekanta som bodde på Fågelbro. Affe och Ekander var några av dom. Affe bodde i en statarlänga som nu är riven. Ekander bodde i ett hus som stod uppe på kullen nära hotellets tennisbana. Frågan är varför det huset revs.

När jag var barn lekte vi mycket i skogarna kring Strömma och Fågelbro. Det är något som många stadsbarn inte fått vara med om.

Patrik Palm

Solveig Söderman, en "Skärgårdsflicka" i mogen ålder som hon själv säger, bor på Löknäs på Vindö. Hon har under sina år i skärgården skrivit närmare 300 dikter. 8 stycken av hennes dikter är tonsatta av Kurt Spjuth och finns på kassettband.

På nästa sida ser vi en av hennes fina dikter med noter, för Dig som själv spelar.

Redaktören

EN STILLA STUND VID BRASAN

Text: Selwaig Söderman

Musik: Kurt Spjuth

Vals

1. Jag sit-ter vid bra-san och röd är min kind, det
lå-gra-na flam-mar...

blå-ser kring knu-ten en kall nor-dan-vind. Jag hål-ler mig
in-ne, ty kväl-len är een, och nju-ter av kaf-fet vid

el-dens sken. Ja, allt är så stil-la och tyst i vårt
hus... när bras-va-den sprä-kar, ett stäm-nings-fullt ljus då

sprida i-från el-dén, och skugg-bil-ders glans för-vänd-lar mitt
rum som en troll-dem fanns. 2. När
...tar en kopp. 3. Instrumentalt. Jag sit-ter vid

bra-san och röd är min kind, det blå-ser kring knu-ten en
kall nor-dan-vind. Jag hål-ler mig in-ne, ty kväl-len är

een, och nju-ter av kaf-fet vid el-dens sken.

En tragisk förlust.....

Vi måste tyvärr meddela att föreningens högt värderade medarbetare Någon Annan har avlidit.

Någon Annans död skapar en vakans som blir svår att fylla.

Någon Annan hade arbetat i föreningen sedan den bildades. Han/hon gjorde långt mer än en normal persons arbetsinsats. Så fort ett jobb skulle utföras, som var obehagligt, jobbigt eller krävde det allra minsta civilkurage, blev reaktionen: - Låt Någon Annan göra det !

Det var också allmänt känt att Någon Annan under sin levnad gjorde en oerhörd insats i och för föreningen. Så fort det fanns behov av frivilliga, utgick alla från att Någon Annan skulle ställa upp.

En enda person kan bara göra en begränsad arbetsinsats. Sanningen att säga förväntade sig alla alldeles för mycket av Någon Annan.

Nu är han/hon borta och vi undrar lite till mans - Vem ska göra allt som Någon Annan gjorde förut?

Vi måste inse att vi härnäst inte kan vara beroende av Någon Annan.

Vi måste göra det själva. Och nu!

Sofia O.